

[Holger Larsen.]

Invaliderne ind i Erhverv, ogsaa at søge at faa dem anbragt hos private Arbejdsgivere. Jeg haaber, dette vanskelige, men betydningsfulde Arbejde i nogen Grad vil lykkes.

Hertil kommer andre smaa Fordele, saaledes at Sygekasserne skal betale for Sygehjælpen, der omfatter medfødte Legemsfejl, det har hidtil ikke været Tilfældet. For Invalidernes Vedkommende henviser jeg desuden til § 32 i Lovforslaget om offentlig Forsorg, der omhandler Oprettelse af Plejehjem for kronisk syge. Alt i alt mener jeg, at Invaliderne vil kunne se Fremtiden i Møde med langt mere Tryghed, naar dette Lovforslag gennemføres.

For de gamle, som tæller over 100 000, vil Pristalsberegningen faa overordentlig stor Betydning. For deres Vedkommende fremhæver jeg, at de i de allerfleste Tilfælde, selv efter at man har foretaget en Omregulering af Taksterne, vil faa lidt mere, end de har nu. Ikke mange har vel, efter som Tiderne har ændret sig fra 1930 til Dato, gjort sig Haab om, at det skulde kunne lykkes at bringe de gamle en stor Forbedring af deres Takster, men dette, at man dog har kunnet fastholde en mindre Forbedring, og at de har faaet Pristalsregulering, saaledes at de er garderet ud i Fremtiden, idet de for hver 3 pCt., Priserne stiger, faar 3 pCt. lagt til deres Aldersrente, tror jeg vil bringe meget stor Tilfredshed. Desuden er der ligesom for Invaliderne indsat en Bestemmelse om, at ingen kan faa mindre, end de har nu, medmindre det drejer sig om Fradrag for Indtægts- eller Formueforøgelse.

De gamle faar langt lempeligere Fradrag, end de har i Øjeblikket, idet man i Tilfælde af, at de har en mindre Indtægt, gaar mildere frem end efter den nuværende Lov, og der er desuden en ny Bestemmelse i Lovforslaget om 200 Kr. som fradragsfrit, saafremt disse 200 Kr. skyldes Pension, Livrente eller Legater. Denne Bestemmelse vil for det første bringe overordentlig megen Glæde til mange Mennesker i Øjeblikket, og den vil, om jeg saa maa sige, ophæve en Uretfærdighed, idet en Legatstifter jo ikke har tænkt sig, naar han af god Villie stiftede et Legat med saadanne mindre Udbetalinger, at det skulde komme de vedkommende til Skade under offentlig Forsorg, eller naar de skulde have deres Aldersrente. Det vil altsaa ikke ske i Fremtiden.

Denne Bestemmelse er for mig det nye, der peger ud i Fremtiden. Jeg tør naturligvis ikke sige, at naar dette Lovforslag er

vedtaget, har man ordnet Forsorgen for de Mennesker, som det omfatter, paa en saadan Maade, at det aldrig skal ændres, tværtimod, paa ingen Maade, vil jeg sige, men det er ordnet saaledes, som vi i Øjeblikket har Raad til at ordne det. Samfundet kan blive rigere — det kan desværre ogsaa blive fattigere, og jeg er jo ikke helt blind for den Tankegang i det ærede Medlem Hr. Krag's og den højtærede Socialministers Ord, at Samfundet naturligvis en Dag kan blive fattigere, og at dette i Forbindelse med Børnebegrænsningen kan føre med sig, at disse Forhold i Fremtiden kan ændres, ogsaa ændres paa en Maade, som jeg ikke synes om —, men Samfundet kan ogsaa blive rigere, og derfor hilser jeg navnlig denne Bestemmelse med Glæde, fordi den peger ud i Fremtiden.

Hvis man tænker sig Forholdene ordnet paa en for dem, der omfattes af Forsorgen, tilfredsstillende Maade — det er altsaa det, jeg mener om Forslaget i Øjeblikket under de nuværende økonomiske Forhold —, saa vil man paa Grundlag af denne Bestemmelse kunne arbejde videre for en frivillig Folkeforsikring. Naar et Menneske har en Krone tilovers, køber han sig et Sparemærke og samler sig paa den Maade saa mange Penge sammen, at han er i Stand til at faa en 500—600—700 Kr., eller hvor meget man nu kunde faa samlet, til Supplering af sin Aldersrente, naar han blev gammel, men Betingelsen herfor er naturligvis, at Samfundet er nogenlunde rigt, fordi det koster Penge, ogsaa for Samfundet, idet dette Beløb, som sagt, maatte være fradragsfrit. Først den Dag, vi har denne Sag ordnet, vil jeg synes, man har ordnet Alderdomsforsorgen paa en betryggende Maade, idet de daarligst stillede bliver dækket gennem Lovgivningen, og de bedre stillede faar Lejlighed til ved en frivillig Folkeforsikring at skaffe sig noget bedre Kaar end dem, Samfundet maaske vil se sig i Stand til at byde. Jeg ser altsaa i de 200 Kr. en Spire til noget, der peger ud i Fremtiden.

Endvidere faar de gamle Lov til at beholde Hjælpeløshedstillæget, saafremt de har været Invalid, før de blev Aldersrentenydere, og de faar mildere Fradragsvilkår for den lille Kapital, der staar i egen Ejendom, og som hidtil har skullet have et Tillæg paa 4 pCt., den kan i Fremtiden nøjes med et Tillæg paa 2 pCt. De faar endvidere, hvis de, hvad der naturligvis ikke ofte er Tilfældet, har Børn, Bidrag dertil. Dertil kommer, at Skønstillæget, altsaa det Tillæg, som Kommunen maa skønne over, stiger fra 4 til 5 pCt. af Grundsummen. Det vil